

PALÁST

„Aki segít a betegeknek és a rászorulóknak, az élő és közöttünk jelen lévő Krisztus testét érinti meg.”

(Ferenc pápa)

Az Evangélium öröme IV.

A Palást idei számaiban Ferenc pápa apostoli buzdítása kapcsán (Evangelii gaudium – Az Evangélium öröme) a keresztények missziós hivatásáról elmélkedünk.

A szemünk előtt hónapok óta zajló eseményeket egyesek irányított invázióknak, mások humanitárius katasztrófának, ismét mások az európai társadalmakat veszélyeztető válságnak tekintik. Nem elhanyagolva ezek igazságtartalmát én – másokkal együtt – mégis inkább népvándorlásnak nevezem, mely nemcsak európai, hanem világméretű folyamat, s mint évtizedek óta tartó világjelenség egyértelmű kapcsolatban áll a keresztények társadalmi felelősségével, melyre a

II. Vatikáni Zsinát óta mind nagyobb hangsúly kerül az egyházban. Ferenc pápa még tovább megy, s ezt a felelősséget szorosán összekapcsolja a szegények, kizsájtottak, rászoruló iránt tanúsított keresztény magatartás kötelezettségével, mint krisztusi mivoltunk kulcs-kritériumával, s egyben missziós hivatásunk alapvető összetevőjével. Ha az a célunk, hogy valóban evangéliumi emberek legyünk, akkor nem spórolhatjuk meg kereszténységünknek ezt a dimenzióját, mely valódi, mély öröme vezethet el bennünket.

Már az ősegyházra jellemző volt az a gyakorlat, hogy a tehetősebb, nagyobb közösségek segítették adományaikkal a kisebbeket. A diakónus nemcsak a liturgikus asztal szolgálatát látta el, hanem a szegények, rászoruló gondozásáért is felelt a közösségben. Ez a fejlődés a kolduló- és betegápoló rendek elterjedésén át a XX. század második felében Dél-Amerikában kibontakozó ún. felszabadítás-teológiáig terjed, mely arra az egyéni és közösségi felelősségre teszi a hangsúlyt, mely szerint evangéliumi érték, hivatás, sőt krisztusi köteletség a szegények felszabadítása és támogatása. Ennek teológiai alapja az, hogy Jézus Krisztus megtestesülése által minden ember ugyanabban az emberi méltóságban részesül, s a szegénység fogságából való sza-

badulás célja, hogy ezek a személyek teljesen beépülhessenek a társadalomba.

Nyári taizéi zárandoklatunk, de Ferenc pápa egyik kulcsifejezése is a szolidaritás, mégpedig az új módon megvalósuló szolidaritás, mely sokkal többet jelent, mint a nagylelkűség néhány szóróványos cselekedete. Kétség sem fér annak igazságtartalmához, amit János apostol fogalmaz meg első levelében, s mely a szegények szükségletei iránti nyitottság és Istenhez fűződő kapcsolatunk összefüggését tárja fel: „Hogyan marad meg az Isten szeretete abban, aki – bár bőven van neki a világ javaiból -, mégis, amikor látja, hogy testvére szükséget szenved, elzárja

előle szívét?” (1Jn 3,17). Ferenc pápa szerint a szolidaritás egy olyan mentalitást jelent, mely igazságban és szeretetben arra törekszik, hogy visszadjuk a szegényeknek azt, ami megilleti őket (vö. 189. pont).

Október hónapban különös hangsúllyal figyelünk Máriára, akit Ferenc pápa az új evangelizáció Csillagának ne-

vez. Olyan gyengéd, elrejtőző, de meleg szeretettel sugárzó fény Ő, aki megvilágítja Jézushoz vezető utunkat, s aki által mások számára mi magunk is világossággá válhatunk. „Az Egyház evangelizáló tevékenysége egyfajta máriás stílussal rendelkezik. Valahányszor Máriára tekintünk, újra felébred bennünk a gyengédség és a szeretet erejébe vetett hit. Benne látjuk, hogy az alázat és a gyöngédség nem a gyengék, hanem az erősek erénye, akiknek ahhoz, hogy fontosnak érezzék magukat, nincs szükségük arra, hogy rosszul bánjanak másokkal. ... Az igazságosságnak és gyöngédségnek, a szemlélődésnek és a mások felé való úton levésnek ez a fajta dinamikája teszi őt az Egyház mintaképévé az evangelizáció számára. Kérjük őt: anyai imádságával segítsen, hogy az Egyház sokak otthonává, minden népek anyjává váljon, és tegye lehetővé egy új világ születését.” (288. pont)

Zoltán atya

„Az értünk szegénnyé lett és a szegényekhez és kirekesztettekhez mindig közel lévő Krisztusba vetett hitünkéből következik a társadalom legelhagyatottabb tagjaival való törődés. Az evangélium szépségét nem tudjuk mindig megfelelően megmutatni, de van egy jel, amely soha nem hiányozhat: az utolsókkal való törődés, azokkal, akiket a társadalom kiselejt és eldob.”

(Ferenc pápa: Az Evangélium öröme 186., 195.)

Gondolatok a Rózsafüzér imádkozásához

A katolikus egyház a megemlékezés jegyében egész október hónapban tartja a közös rózsafüzér imádságot. A rózsafüzér imádkozása közben együtt kísérik végig Máriát életútján. A közös ima összeköti a híveket, és mindannyiunkért szól.

II. János pápa mondta, hogy „A rózsafüzérben a Krisztus-misztériumról való elmélkedés sajátos módszere az ismétlés, mely természetes módon segíti elő a titkokkal való azonosulást. Ha az imát felületesen végezzük, szárazzá válhat, de ha a szeretet kifejezésének tartjuk, nem fáradunk bele, hogy újra és újra visszatérjünk a szeretett személyhez. Az Üdvözlégyek ismétlése közvetlenül Máriához fordul, a szeretet aktusa övele és őrajta keresztül Jézusnak szól.”

Fontos észrevennünk, hogy mindennapi tevékenységünk közepette sem feledkezhetünk meg Jézusra tekintenünk. Ebben nagy segítségünkre van a rózsafüzér, hisz mondhatjuk várakozás közben, szentmise előtt a templomban, vagy éppen olyan munka közben, ami nem igényel különösebb odafigyelést. Mindenképp az „az egy szükséges”, hogy Isten legyen életünk középpontjában, és hogy mindent ennek rendeljünk alá. Semmiképp se fordítva.

Reiszné Piroska

Mária tisztelete

„Nagyboldogasszony, hitünknek asszo-nya.

Hitünk titkai Az a kereszténység hódította meg a magyart, amely a Szent Szűz alakjával, tiszteletével és szere-tével köszöntött be a világba.” – írta Prohászka Ottokár.

Szent István király 1038. Nagyboldogasszony napján Szűz Mária oltalmába ajánlotta koronáját, s országát, azóta Magyarok Nagyasszonyaként is tiszteljük a Szűz Máriát.

A Szűzanya és a magyar nép közötti kapcsolatot az István király halálát követő belső villongások sem csökkentették. Magyarok Nagyasszonya tisztelete Szent László király uralkodása idején még magasabb szintre jutott: a pogány tatárral, törökkel szemben Máriában bízva védték életüket, hitüket a középkori magyarok. 1693-ban I. Lipót király a török alóli főlzabadulás emlékére, hálája jeléül megismételte az ország följánlását Szűz Máriának.

Vaszary Kolos bíboros, prímás kérésére a Szentszék is elismerte a Mária-tisztelet nemzeti jellegét. XIII. Leó 1896-ban külön ünnepet engedélyezett október második vasárnapjára népünk számára, majd az ünnep október 8-ra került. 1980-ban II. János Pál pápa október 8-án a Szent Péter-bazilika altemplomában a Magyarok Nagyasszonya tiszteletére kápolnát szentelt.

Boldogasszony hitünk jóval a Jézus előtti időkből

ered. Magyarországon a korábban meglévő pogány és keresztény Boldogasszony kultusz Szent István királlyal mintegy "megkeresztelkedett", mikor fiúörökös hiányában Mária-Boldogasszonynak ajánlotta fel az országot. Vaszary Kolos kérésére a pápa 1896 millenniumi ünnepek óta minden év október 8.-a a Magyarok Nagyasszonya ünnepnapját rendeli a katolikus kalendáriumban.

Boldogasszony ünnepek az egész évben felbukkannak, közös vonásuk, hogy mindegyik Szűz Mária ünnepléséről szól.

Legfőbb Boldogasszony ünnepeink:

Szeplőtelen fogantatás – december 8.
Gyertyaszentelő Boldogasszony – Mária ekkor mutatta be Jézust a templomban – február 2.
Gyümölcsoルト Boldogasszony – Mária méhében megfogant Jézus – március 25.

Sarlós Boldogasszony – a várandós Mária méhében megmozdul Jézus – július 2.

Nagyboldogasszony – Szűz Mária, mint királynő, Mária halála és mennybe menetele – augusztus 15.

Kisboldogasszony – Szűz Mária születésének napja – szeptember 8.

Olvasós Boldogasszony – Rózsafüzér királynéja – október 7.

Szűz Mária, Magyarok Nagyasszonya: október 8.

Totobéné Kovács Nóra

Missziós tábor Gyomán Mátraverebély-Szentkúti zarándoklat Szent István-napi körmenet

Kis Szent Teréz-nap Újvároson

MEGHALLANI

MEGSZÓLÍTANI

MEGHÍVNI

Juhász Gyula: Himnusz az emberhez

Az emberhez száll himnusom ma,
Hittel hadd harsogom dalom,
Nagy ismeretlenek helyében,
Dacos fejem meghajtva mélyen,
Szelíden és örök reményben
Ez ismerőst magasztalom.

Tudjátok-e, hogy mi az ember?
A por s a végtelen fia,
Istent teremtő földi szellem,
Kemény pöröly vasvégzet ellen,
Ezer főséges küzdelemben
Viaskodó harmónia!

Nézzétek: izzad tar mezőkön,
Sarcol a rögből életet,
Nap égeti és tüske marja,
Tépázza ég és föld viharja
S a jövőendő útján haladva
Csókolják fény és fellegek!

Nézzétek: napba törtetően
Mint épít büszke kupolát,
Egekbe lendül lelke, karja,
Kőhomloka, ércakarátja
Győzelmesen lendül magasba
És mélységekbe száll tovább!

Ember! Hittel hiszek tebenned,
Ember! Forrón szeretlek én.
Te nyomorúságos, hatalmas,
Te végzetes, te forradalmas,
Te halálban is diadalmas
Utód az Isten örökén!

Harang-napi program
október 18., vasárnap

9 órakor ünnepi szentmise
Főcelebráns: Kondé Lajos pasztoralis helynök.

A szentmise végén az erre az alkalomra meghirdetett képzőművészeti pályázat eredményhirdetése és a kiállítás megnyitása. A díjakat átadja: Farkas Éva Erzsébet polgármester-asszony.
Gombos Miklós harangöntő előadása mesterségének érdekességeiről.

16 óráig toronylátogatás

Vallomások a hazaszere- tetről és az önfeláldozás- ról

– Juhász Gyula Himnusz az emberhez c. verse
és Babits Mihály Örökkék ég a felhők mögött c. esszéje
alapján

„Mi tart fön, mi a gyökér, amely nem szakad el, mely elpusztíthatatlan táplál valami kimeríthetetlen erővel?” – teszi fel a kérdést Babits Mihály Örökkék ég a felhők mögött c. esszéjében, majd Tolsztojt idézve meg is válaszolja kérdését: „A hit az élet ereje, az ember, ha egyszer él, akkor valamiben hisz. Ha nem hinné, hogy valamiért élnie kell, akkor nem élne”.

Mi a sorsunk a világon? Miért élünk? Be tudjuk-e teljesíteni az Isten rólunk kigondolt tervét? Az októberi hónap elgondolkodásra készítet, ha nemzeti megemlékezéseinket, hőseinket, vértanúinkat vesszük számba.

Október 6-án kivégeztek Aradon 13 honvéd főtisztet és Pesten gróf Batthyány Lajos miniszterelnököt. A tisztek között szép számmal vannak olyanok, akik ereiben nem is magyar vér csörgedezik: Damjanich János szerb, Kné-zich Károly horvát katonacsalád sarja, Kiss Ernő egyik oldalról örmény származású. Aulich Lajos egyáltalán nem, Gróf Leiningen-Westerburg Károly alig-alig tud magyarul.

Máig fennmaradt Damjanich János imája október 5-ről 6-ra virradóra: „Oltalmazd meg, Mindenható az én különben is szerencsétlen hazámat, a további veszedelemtől!... Áldd meg Aradot! Áldd meg szegény, szerencsétlenségbe süllyedt Magyarországot!”, majd „Éljen a haza!” felkiáltással hal meg. Gróf Vécsey Károly hazaszeretetét pedig az alábbi mondat igazolja: „Isten adta a szívét, lelket nekem, amely népem és hazám szolgálatáért lángolt.”

Juhász Gyula, makói emlékekkel is rendelkező, magát szegedinek valló költő – végig a versben – kívülről szemléli az embert. Távolgártartó módon, de mégis közelről dicsőíti, magasztalja a teremtés koronáját: *Dacos fejem meghajtva mélyen, / Szelíden és örök reményben / Ez ismerőst magasztalom.* (1. vsz.)

A 2. vsz. egy költői kérdéssel indít, amit 3 versszakon keresztül válaszol meg: *Tudjátok-e, hogy mi az ember? / A por s a végtelen fia... Azaz egyszerre piciny és láthatatlan, másrészt erős és legyőzhetetlen (Kemény pöröly vasvégzet ellen), aki munkát végez, küzd és fáradozik a jobb jövőért (izzad tar mezőkön, / Sarcol a rögből életet, / Nap égeti és tüske marja / Tépázza ég és föld viharja – 3. vsz.).*

A 4. vsz. a szellemi tevékenységet mutatja: *napba törtetően / Mint épít büszke kupolát – eredeti a megfogalmazás, hiszen a 'törtetően' és a 'büszke' szavak önhiúsra utalnak, előrevetítik a Bábeli zűrzavar történetét is akár, de ennek az élet a költő egy megszemélyesítéssel veszi el (nem az ember büszke, hanem a kupola – ld. az utóbbi félsor).*

A nagyratörő terveket a további sorok szemléltetik: *Egekbe lendül lelke, karja, / Kőhomloka, ércakarátja / Győzelmesen lendül magasba / És mélységekbe száll tovább!* (4. vsz.)

A záró (5.) vsz. szónoki magasságokba emelkedik, szenvedélyes hangvételűvé válik: *soreleji megszólításokat tartalmaz, erőt és dinamizmust sugall. Ez a töisméltéssel (hittel hiszek) és a négyszeresen nyomatékos 'te' személyes névmással a forradalmi elkötelezettségre utal:*

*Ember! Hittel hiszek tebenned,
Ember! Forrón szeretlek én.
Te nyomorúságos, hatalmas,
Te végzetes, te forradalmas,
Te halálban is diadalmas
Utód az Isten örökén!*

Vagy vegyük másik megemlékezésünket, október 23-át. Albert Camus Nobel-díjas francia író A magyarok vére c. esszéjében így vall: „A legázolt, bilincsbe vert Magyarországot többet tett a szabadságért és igazságért, mint bármelyik nép a világon az elmúlt húsz esztendőben. [...] A magára maradt Európában csak úgy maradhatunk hívek Magyarországhoz, ha soha és sehol el nem áruljuk amiért a magyar harcosok életüket adták, és soha, sehol – még közvetve sem – igazoljuk a gyilkosokat.”

Ugye érezhető, mennyire hasonló az a szenvedély és pátosz, ami Camus és Juhász Gyula művének utolsó soraiban megjelenik?

És végül hadd térjek vissza Babits esszéjére, amiben 19-szer szerepel a 'hiszek' és további 3-szor a 'hiszem' igealak. Ez egyfajta krédó, ami tele van pozitív gondolatokkal. Zárásképpen pár gondolatot ideilleszték:

„Magyar vagyok: lelkem, érzésem örökséget kapott, melyet nem dobok el: a világot nem szegényíteni kell, hanem gazdagítani. [...] Nemzet ne a nemzet ellen harcoljon, hanem az ellen ami minden nemzet nagy veszélye: az elnyomás és a rombolás szelleme ellen! Micsoda leckét kaptunk ebből éppen mi, magyarok! [...] Ami szép, az nehéz: az anyag ellenáll, s az én lelkem csüggedései és indulatai. Hiszem, hogy ez a nehézség is hozzátartozik a szépséghez, mint a harc és szenvedés a világhoz. Hiszek a harcban, mely szüli a vágyat a békére. S hiszek a békében. [...] Ember vagyok, s hiszek az emberben...”

Mészáros Ildikó

Augusztustól újra „lakója van” az újvárosi Szent László Király Plébániának. Szabó Zoltán Jenő atyát kérdeztük.

- Kedves Atya! Tudjuk, hogy makói vagy, hazajöttél. A testvéred és családja régóta oszlopos tagjai több katolikus közösségnek, szép példái a vallásos családi életnek. Mesélj nekünk a gyermek- és ifjúkorodról, makói emlékeidről, kötődéseidről!

- Örömmel jöttem haza Makóra, ahová annyi kedves emlék köt. A Bartók Béla Ének-Zenei Általános Iskola csodálatos alapot adott az életemnek. Itt kamatoztathattam azt a zenei talentumot, amit édesapámtól örököltem. Apukám zeneszeretete egy csodálatos világot tárt fel előttem, ami kiegészült az iskolában elsajátított gyakorlati tudással is. Csodálatos tanáraink voltak, akik megerősítették bennem az elhatározást, hogy jobb ember szeretnék válni. Segítettek, hogy megtanuljak helyesen írni-olvasni, hogy a zenét ne csak hallgassam, hanem értsem is. Általános iskolai éveim alatt történt meg a rendszerváltozás, amikor az állami iskolákban is lehetőség nyílt a hitoktatásra az órák után. Antal József atya járt a Bartókba hitoktatni, akinek a személyisége és szeretete és persze később a miséire járva szép énekhangja megfogott engem. A Csanád vezér cserkészcsapat újraindulásában is részt vehettem, amely Bartha Ilona vezetésével indult újra. A cserkészfoglalkozások és a táborok felejthetetlen élményekkel ajándékoztak meg engem.

- Jó hallani a szentmiséken az erős, tiszta hangodat! Bartókos voltál, zenei képzésben részesültél. Miért pont a papi hivatást választottad? Milyen pap szeretnél lenni?

- A Bartókból a szegedi Dugonics András Piarista Gimnáziumba mentem tovább tanulni. Itt fogalmazódott meg bennem, hogy két dolog érdekel engem a zene és a Jóisten. Akár talán még ez is volt a sorrend, hiszen ebben a sorrendben lettek az életem részei. Ezért jelentkeztem ének-hittan szakra a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolára, ahová sikeresen fel is vettem 1996-ban. 1997-ben elindult egy imacsoport a teológiás évfolyamtársaim vezetésével az Egyetemi Lelkészségen, ahol javasolták, hogy legalább naponta 10 percet olvassuk a Szentírást. Egyik este, amikor lefekvés előtt imádkoztam otthon az ágyamon ülve a kezembe vettem a Szentírást és kértem az Urat, ha akar nekem valamit mondani, akkor érintse meg a Szentírás szavain keresztül a szívemet. Spontán kinyitottam a Bibliát és Izajás próféta 54. fejezeténél nyílt ki a Szentírás. Ott az egyik fejezetcím megtesztelt: „Az Úr szeretete népe iránt”. Ez a kedvenc témám az Úr szeretete, így elkezdtem olvasni. Az 5. vers így szólt: „Mert maga a Teremtőd lesz a hitvesed, akinek a neve a Seregek Ura.” Felnéztem a Bibliából és a megkérdeztem az Urat: „Azt akarod, hogy pap legyek, Uram?” Mivel a fülemmel nem hallottam választ, ezért visszatértem a Szentíráshoz, hogy tovább olvassam. Nem vettem észre, hogy kimaradt két sor és az első szó az volt, hogy: „Igen, ...” Ebben a pillanatban forróság töltötte el a szívemet és lángolt, mint az emmauszi tanítványoké. Leborultam az ágyam felett lévő kereszt előtt az Úr elé és sírtam, mert úgy megérintette a szívemet. Kértem az Urat, hogy erősítse meg még egy párszor a személyes meghívását, hogy biztos lehessen az akaratában és az Úr meg is adta. A szegedi Egyetemi Lelkészségen a közösségi alkalmon is volt egy vers, vagy egy ének, ami nekem szólt és a szívemig hatolt. Végül sok vívódás után rá kellett jönnöm, hogy az Urat szeretem a legjobban és jelentkeztem Gyulay Endre püspök atyánál, hogy pap szeretnék lenni. Utólag

látom, hogy Isten a Bibliában is mindenkit személyesen hívott meg a szolgálatára. Ez a hivatás biztos jele.

- Nekem, - aki ugyancsak a Konviktusban nőttem fel, mint hittanost-, mindig Antal József atya jut eszembe rólad. A termete, derűje, zene iránti tehetsége hasonlónak is tesz hozzá. Nem véletlen? Mit kaptál tőle annak idején?

- Antal Józsi atyától, mint jó pástortól nagyon sokat kaptam. A hittanórákon rajta keresztül léptem be a hit világába, a piarista gimnáziumba való bejutásomon is munkálkodott. A csodálatos miséin az énekével felszította a vágyat a szívembe, hogy én is ott állhassak, ahol ő és énekelhessek, mint egy pap. Segített az ének szakra való felkészülésben is. Támogatott, amikor cserkész táborba mentünk. Olyan volt nekem, mint egy igazi lelki atya.

- Egy magadfajta fiatal pap is vágyik egy kis kikapcsolódásra a sok tennivaló mellett. Mivel szeretsz foglalkozni szabadidődben?

- A szabadidőmben szeretek az emberekkel személyesen foglalkozni. Feltárni előttük Isten országának titkait, ami Jézus egyik legfőbb célja volt. Ebből kifolyólag csináltam a Facebookon egy blogot, ahol a Hitünk tisztasága címmel foglalkozok azokkal, akik a Bibliát mélyebben szeretnék megérteni. Apukámtól örököltem is valamiféle tehetséget a szerelés terén is. Sokat szoktam viccelődni azzal a ténnyel, hogy az általános iskolai bizonyítványom első oldalán az adatok között az 'Anyanyelve' rovatba azt írták: „műszerész”. Persze az 'Apja foglalkozásához' is ez lett írva. A számítógépek már gyerekoromban is érdekelték, de a papnevelő intézetben volt egy kispaptársam, aki értett nagyon a gépek össze- és szétszereléséhez, amit eltanultam tőle. Ma már gond nélkül, majdnem szervizelői szinten tudom szétszerelni, összerakni a gépeket. Barátaimnak, rokonaimnak szívesen segítek a fejlesztésekben, javításokban.

- Makó-Újváros mellett hozzád tartozik egy Katolikus fenntartású iskola és két falu (Maroslele és Ófölségy) is. Mik az eddigi tapasztalataid ezeken a helyeken?

- A falusi emberek sokkal nyitottabbak a pap felé, mint a városi emberek. Nagy szükség van mindhárom településen, hogy az emberek megértsék azt, hogy miért érdemes Istennel foglalkozni. Fontosnak tartom, hogy az emberek megismerjék a valódi Istent és ne elégedjenek meg egy Istennel alkotott téveszmével, szlogennel. A papi jelmondatom és az életcélom is ez: „Az örök élet az, hogy megismerjenek téged, mint egyedüli Igaz Istent és, akit küldtél, Jézus Krisztust.” (Jn 17,3)

- Mi a prédikációid vezérgondolata? Mit üzensz a mai kor keresztényeinek, a híveknek?

- Istennel szeretek a legjobban beszélni, mert a Szentlélek által feltárt titkok, mindig lánggra lobbantják a szívemet. Hitem alapja a megtapasztalt Isten szeretete. Ebből indulok ki és ezzel a szeretettel, a Szentlélekkel szűrve tudom olvasni a Bibliát, ami a lelkem tápláléka. Sokat segítettek azok a Bibliára épülő kurzusok, amelyeket a Szent András Evangelizációs Iskola hirdet meg napjainkban is országszerte, hogy az emberek előtt megmutathassa magát az élő Isten.

- Istennel szeretek a legjobban beszélni, mert a Szentlélek által feltárt titkok, mindig lánggra lobbantják a szívemet. Hitem alapja a megtapasztalt Isten szeretete. Ebből indulok ki és ezzel a szeretettel, a Szentlélekkel szűrve tudom olvasni a Bibliát, ami a lelkem tápláléka. Sokat segítettek azok a Bibliára épülő kurzusok, amelyeket a Szent András Evangelizációs Iskola hirdet meg napjainkban is országszerte, hogy az emberek előtt megmutathassa magát az élő Isten.

A világban tapasztalható sok baj és probléma abból ered, hogy az emberek nem fogadják a szívükbe Istent, és így nem élnek az Ő oltalma alatt. Ha megértjük Isten szándékait, akkor tudjuk azt megvalósítani. Várom mindenkit szeretettel minden vasárnap a 11-es misékre, akik szeretnének többet megtudni Istennel, az Ő világáról és a Bibliáról.

- Köszönöm a beszélgetést!

Szűcs Tamás

Az örök város zarándokai

A hozzávalók: egy busznyi élményekre vágyó, lelkes fiatal és lélekben fiatal résztvevő; 2 buszsofőr, Fidelis nővér, Zoltán atya, azonos cél, jó levegő J és jó idő, (rá)csodálkozó tekintetek, fáradhatatlan szívek és lábak...

Egy vasárnap esti eső és szentmise után indultunk útnak.

Már az első napon, út közben feltöltődünk Padovában, ami arról is híres, hogy Janus Pannonius négy éven át hallgatta az egyetemi római- és kánonjogi előadásokat. Mi a gyönyörű terek és szökőkutak vonzása után a Pádúai Szent Antal-bazilikát kerestük fel. A kerengő önmagában is pazar volt, de a Szent Antal szobor igazi ékkő. Egy kisgyereket röptető (ld. kép), szabadon szárnyalni engedő életerős férfi képe. Innen a Boldogasszony Iskolanővérek római rendházába mentünk, ami nekünk, alföldieknek meglepő szintkülönbségeket mutatott. Itt egy esti szentmisében volt részünk – ekkor lettünk valóban otthon.

Másnap a reggeli ének kicsit rekedtebben szólt, de az ima és a gazdag svédasztalos reggeli után végleg felébredtünk: tágranyílt szemmel forogtunk saját tengelyünk körül a Vatikánban. A tágas Szent Péter térről a

Szent Péter bazilikába vezetett utunk, ahol a méltán híres Pieta szobor, a pápák sírhelyei, az óriási kupola varázsolt el minket. A bátrak felgyalogoltak; mi, kevésbé ügyesek lifttel mentünk, és együtt csodáltuk a gyönyörű panorámát a magaslatról: egyik oldalon a civilizált város képét, másfelől kastélyokat, parkokat, egy szökőkutat, egy címet... Leérve voltak, akik levelet küldtek szeretteiknek a vatikáni posta galambjaival, majd igyekeztünk tovább, mert ezen a napon a Santa Maria in Trastevere bazilikában mutatott be szentmisét Zoltán atya, ahol valaha olajat is találtak.

A harmadik napon ezt követően a Lateráni Szent János bazilika várt bennünket, ahol a szerzetesek helyein ültünk a kápolnában a szentmise alatt. Itt nem volt szembemiséző oltár, viszont a templom annál tágasabb volt, s benne egy magyar vonatkozású dombormű szövegét Zoltán atya blattolta nekünk. Innen a Szent Lépcsőhöz mentünk, ahol imádkozva, térden állva tettük meg Jézus útját.

A Santa Maria Maggiore bazilika gyönyörű, aranyozott kazettás mennyezete és az oldalkápolnában található Havas Boldogasszony kép maradt meg leginkább. Meg a hozzá tartozó történet: egy házaspár felajánlotta vagyonát a Szűzanyának. Erre álmukban egy jelenést láttak: építsenek templomot azon a helyen, ahol másnap havat találnak. Így is történt: azóta áll a templom azon a helyen.

A Colosseum – élőben szintén hatalmas élményt adott. A méretek itt is látványosak voltak – Madách Imre Az ember tragédiája római (VI.) színében nem látszik ilyen impozánsnak. A Forum Romanum önálló program volt: a nagy melegben a kövek között botladozva, a fák árnyékában kerestünk némi pihenőt.

A Falakon kívüli Szent Pál bazilika csillogó napfényben, pálmafák

között a nyugalom szigete volt. Benn megvilágítva láttuk Szent Ferenc pápa képét, kívül pedig egy szép kert várt kerengővel, nyugalommal és Szent Pál szobrával.

A negyedik napon az ún. barokk Rómát vettük célba. A spanyol lépcsőt csak nekünk tisztították meg, rögtön készítettünk is egy-két csoportképet, majd a Trevi kút és Traianus oszlopa felé vettük az irányt. Ez minden turista kedvelt úti célja, mi sem hagytuk ki. A Szent Ignác templom légiés mennyezete is csodálatos volt, a képek könnyed ábrázolása mai festők keze munkáinak hatnak. A Pantheon valójában templom, lyukkal a közepén. Előterében oszlopok állnak őrt – vigyázzák a falak szentjeinek nyugalomát. A Piazza Navona szökőkútjai és maga a tér a párizsi Montmartre-ra

emlékeztet. Alkalmi festők és képek gyönyörködtetik a látogatót – szuvenírt kínálnak. A Szent Ágnes templom hűvöse lelki felüdülést ad – kívül a szökőkutak párája frissítő.

Az Il Gesu bazilika szintén egyik szentmisénk helyszínéül szolgált. Itt a főministránsok is kaptak ruhát. Innen a Loyolai Szent Ignác templom felé vettük az irányt. Ez is tipikus barokk templom, engem a szegedi alsóvárosi templomra emlékeztet. Útközben a Victor Emmanuel emlékművet is megtekintettük, hiszen ott emelkedett előtünk.

Az ötödik, az utolsó nap szabad programjai közül legtöbben a Lidora, a Tirrén-tenger látványára vágytak, ám voltak, akik a Szent Kallixtus katakomba mellett döntöttek. Egy tartalmas idegenvezetés után itt mutatott be szentmisét Zoltán atya és ezután váltak szét útjaink: voltak, akik az Angyalvárat keresték fel; mások a Vatikáni Múzeum művészeti értékeit látogatták meg, majd Andrea Bocelli tenorját csodálhatták élőben és Ferenc pápa közelségét tapasztalhatták meg; megint mások (én is) a tengerpartra mentünk.

Én a sok-sok épület után a szabadság és a végtelen érzésére vágytam. Amikor egy órával hamarabb érkezünk vissza a megbeszélte metróállomáshoz, épp odaértek Zoltán atyáék, hiszen véletlenek nincsenek. Az atya a Villa Borghese-parkba hívott meg minket, ahol az egyetlen esőben részesültünk. Itt egy csodás park várt ránk: egy kis tó vadkacsákkal, és sok-sok kiváló szobor – köztük például Puskin, Mickiewicz vagy az angol romantika Byronja, aki a spleenjéről (életuntság) híresült el, ám ennek itt nyoma sincs: Oh, Rome! my

country, city of the soul! (Ó, Róma! Hazám, a lélek városa!) Ha végigtekintünk a programon, azt érezhetjük: hogy fért bele ebbe a pár napba ennyi minden. Aki nem volt részese, azt hiheti, meneteltünk egyik helytől a másikig, vagy feszült tempót diktáltak vezetőink, hogy biztos minden beleférjen a reggelitől a vacsoráig. Pedig nem! Volt időnk szétnézni, gyönyörködni a tájban, beszélgetni, sőt, még fotózni is. Köszönet innen is a szervezőknek, az örök élményekért!

Mészáros Ildikó

Szent Gellért Ifjúsági Találkozó Szegeden

Az idei évben is megrendezésre került a Szent Gellért Ifjúsági Találkozó, Szegeden, Alsóvároson a Ferences Kolostorban és a Karolina Gimnáziumban. Néhány személyes benyomásomat szeretném megosztani erről. Egyházmegyéink különböző részeiből szép számmal jelentek meg a fiatalok. Plébániánkat a SZIGNUM diákjai képviselték.

A reggeli, kezdő imádságban Gyulai Endre nyugalmazott püspökünk, a Szent Gellért Ifjúsági Találkozók hajdani elindítója egy történeten keresztül mutatott rá a nap mottójának, a „Ki vagyok én?” kérdésre a mély tartalmára. Egy fiúról mesélt, aki madarakat fogott be, és azokkal kegyetlen módon szeretett volna bánni, majd a macskáinak juttatni. Bár a madarak nem voltak különösebben szép hangúak, sem külsejűek, mégis egy plébános hajlandó volt 10 dollárt fizetni értük a fiúnak, és visszaadni szabadságukat. Ezek a madarak mi magunk vagyunk, akikért Jézus az életével fizet. Ki vagyok én, akiért Isten az éltét adta? Tárult eléink a kérdés, megadva az indítást a nap további programjaihoz.

Ezt követően a középiskolásoknak Garainé Jung Gabriella és Mázas Orsolya Marianna OP tartott előadásokat. Az egyetemistáknak pedig Pál Ferenc atya előadása szólt „Személyiségfejlődés és életszentség” címmel. Ő rámutatott, hogy egyetlen Istenélmény is életünk során, amelyben megtapasztaljuk, hogy Isten mennyire szeret minket elég ahhoz, hogy a nehéz helyzetekben ezt a tapasztalatot felidézve tudatosítsuk, hogy értékesek vagyunk és haladjunk bizalommal előre Istennek tetsző utunkon. Eme Istenkapcsolat jelentőségét egy esettel világította meg, amelyben egy édesapa nem lelkesedett gyermeke hittanra járásáért. Kisfia imáját meghalva, melyben karácsonyra Jézustól egy távirányítós autót kért, nem a kívánt játékot, hanem egy másikat helyezett el a fa alatt. Röviddel az ajándék kibontását követően az apuka elérkezetnek látta az idejét, hogy feltegye fiának a kérdést: hogyan lehetséges az, hogy Istentől nem azt kaptad, amit kértél. Mire a kisfiú a várttal ellentétben csak annyit mondott, hogy Isten nemet mondott neki arra. A kisfiú tehát tudta, hogy Isten szereti őt akkor is, ha bizonyos dolgokra nemet, másokra pedig igent mond.

Ezt követően az elhangzott előadások elmélyítésére és személyesebb találkozásokra csoportos, játékos foglalkozások kínáltak lehetőségeket. A nap szép lezárása volt a közös szentmise.

Cseh Gábor és Cseh Miklós

Ismét Taizében...

Idén harmadik alkalommal indult el egy kis csapat plébániánkról a franciaországi Taizébe. A társaság idén is nagyon vegyes volt. Néhányan már többször is jártak ezen a helyen, mások a tavalyi élmények miatt tartották fontosnak, hogy visszatérjenek, és voltak idén is olyanok, akik először jöttek el ilyen zarándoklatra.

Taizében sok ismerős dolog várt minket. A templom, a sok mosoly, Francesco testvér kifogyhatatlan jókedve, az egyszerű körülmények, a szokásos időbeosztás és ételek, de újdonságokkal is találkoztunk.

Taizében alkotóház és kiállítóhely is van már, ahol be lehet kapcsolódni a nemzetközi kreatív kézműves foglalkozásokba és betekintést lehet nyerni különböző népek kultúrájába, valamint a művészi szintű újrahasznosítás alkotásaiba. Teret kapott egy újabb közös nyelv, mely összeköti a különböző embereket.

Egy másik újdonság, hogy húsvét óta a templomban megtalálható egy új ikon, mely megjelenésében igen újszerű. A kép közepén Jézus látható és körülötte több kisebb képen az irgalmas samaritanus története jelenik meg. A kép azt sugalja, hogy Jézus maga az irgalmas samaritanus. Az irgalmasság a közösség alapítójának, Roger testvérnek is központi gondolata volt, és ma is nagyon fontos ennek gyakorlati elmélyítése, ahogy ez többször is szóba került a hét során.

Kellemes meglepetés volt számunkra, hogy találkozhattunk itt Zitával és Árpival, akik házasságkötésük óta, 4 éve, kerékpáros világszerte utaznak. Jó volt meghallgatni a tapasztalataikat a vendégszeretetről és a befogadásról a különböző kultúrájú, nemzetiségű emberek között. Fontosnak érezték, hogy ezt Taizében megosszák másokkal, hogy elmondják, azt tapasztalták, hogy minden ember ugyanúgy a békére, biztonságra, szeretetre vágyik.

Még egy újdonságról szeretnék beszámolni. Egy éppen elkészült, új spanyol éneket tanultunk, amelyet a következő téli, taizé-i találkozóra írtak, mely Spanyolországban, Valenciában lesz meg-

rendezve.

Most szeretném összegezni csoportunk élményeit és azokat a gondolatokat, melyek megfogalmazódtak bennünk arra a kérdésre válaszolva, hogy mit hozunk haza Taizéből.

Sokat a közös imák érintettek meg igazán. Idén, ezen a héten több mint 5200-an voltunk jelen. Nem csak azokat nyűgözte le a közös éneklés, imádság és a csönd, akik először tapasztalták ezt meg. A másik nagy élmény sokaknak a nemzetköziség megélése: felejthetetlen pillanatok jelentettek sokaknak a kiscsoportos beszélgetések, játékok. Többen kiemelték a sok mosolyt, amivel itt találkoztak. Francesco testvér idén is elvarázsolt minket. Néhányan komoly tanúságtételeket hallottak, amelyek szintén mély nyomokat hagytak.

Volt akinek a csoportvezetői feledat, másnak a tavalyi ismerősök társasága jelentett nagy élményt, és volt velünk egy fiatal pár, akik ezen a helyen jegyezték el egymást :).

Sokmindent tanultunk idén ezen a helyen: Roger testvér 3 fontos gondolatát itt újra megtapasztaltuk és szeretnénk a mindennapjainkban megélni. Ezek: az öröm, az egyszerűség, az irgalmasság. Van, aki a

csendet és a társaságot tanulta meg jobban értékelni. Mások az elfogadást emelték ki, azt, hogy mindenki értékes, egyenlők vagyunk, és hogy a toleranciából és türelemből sosem elég. A nyitottságot is többen szeretnék magukkal hozni. A pozitív gondolkodást is van aki itt megtanulta, más meg a példamutatás fontosságát. Volt aki azt tapasztalta meg, milyen egy közösséghez tartozni, más meg azt, hogy közös nyelv nélkül is meg lehet érteni a másikat. Én azt értettem meg, hogy milyen fontos a nézőpont, a problémákat jó más szempontból is megvizsgálni. Végül volt, aki azt tanulta meg itt, hogy nem szabad apróságok miatt elkeseredni, sokkal több dologért lehetünk hálásak.

Ez a gondolat szépen zárja le a beszámolót, csak annyit tennék még hozzá, hogy a csoport nevében hálással köszönjük Zoltán atyának és Reiszné Surinás Piroskának a munkát, a jelenlétet, és hogy lehetővé tették, hogy idén (újra) eljuthattunk Taizébe.

Baranyi Kati

A migráns – ügy keresztény szemmel

Talán mindenki elgondolkodott már azon, ami zajlik körülöttünk. Hiszen nap, mint nap láthatjuk a televízióban bemutatott interjúkat és olvashatjuk a napi sajtóban a migrációról szóló híreket.

Felvetődik jó néhány kérdés Bennünk. Egyáltalán, hogyan és mi váltotta ki ezt a hatalmas menekült áradatot? Mi lehet a megoldás milderre? Az Európai Unió tudja-e kezelni az egyre kaotikusabbá váló helyzetet?

Számunkra fontos lehet az is, hogy mi a véleménye a Katolikus Egyháznak, a Pápának, a Magyar Katolikus Egyháznak és Püspökünknek? Végül arra is választ kell keresnünk, hogy mi magunk mit tehetünk, hogyan segíthetünk ezeken az embereken?

Ferenc pápa hatékony együttműködést sürget az érintett államok között. Továbbá arra buzdítja a híveket, hogy mi magunk is tegyünk meg mindent, segítsük az otthonaikat elhagyó családokat. Ferenc pápa arra kéri a plébániákat és közösségeiket, hogy fogadják be a bevándorlókat.

Migránsok és Menekültek 102. világnapjára Ferenc pápa üzenete elgondolkodtató, s egyben megfogadható. „A menekültek kihívást jelentenek az egyének és a közösségek, illetve hagyományos életmódjuk számára, felkavarják a kulturális és társadalmi horizontot, amellyel szembe találják magukat.” „A korábbiakhoz képest ma az irgalmasság evangéliuma még inkább felrzza a lelkiismereteket, megakadályozza, hogy hozzászokjunk a másik szenvedéséhez és kijelöli a válaszlehetőségeket, amelyek a hit, remény és szeretet teológiai erényeiben gyökereznek és az irgalmasság testi és lelki cselekedeteiben nyilvánulnak meg.” E világméretű jelenségre Ferenc pápa szerint az evangéliumi válasz az irgalmasság.

A Magyar Püspöki kar állásfoglalása szerint: „A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia a rászorulókat megsegítésére – Ferenc pápával egységben – felkérte a Katolikus Karitást, hogy az állami hatóságokkal együttműködve – miként eddig is – az adott jogi és humanitárius helyzetben keresse a segítségnyújtás

leghatékonyabb módjait. A jelen történelmi helyzet súlyának tudatában aggodalmunkat fejezzük ki közel-

keleti keresztény testvéreink sorsa iránt. Ezzel egyidejűleg hangsúlyozzuk, hogy az államok joga és kötelessége megvédeni polgáraikat.” Többek közt ez is lehet az oka a Magyar Katolikus Egyház visszafogottságának. Erdő Péter bíboros szerint stabilabb, világosabb szabályokra lenne szükség, hiszen a migránsok jogi helyzete hazánkban napról napra változik. Véleménye szerint Európában senki sem tudja jól kezelni a migrációs válságot.

Néhány héttel ezelőtt nagy port kavart föl Kiss Rigó László megyéspüspök gondolatai, melyet a Washington Post-nak adott nyilatkozatában kissé eltorzítottak. Pedig Püspökünk eként fogalmazott: „Maximálisan egyetért a lelki iránymutatással, amelyet Ferenc pápa fogalmazott meg felhívásában, a katolikusoknak valóban kötelességük segíteni a menekülteket.” Katolikus keresztény emberként kimondhatjuk, hogy felelősek vagyunk embertársainkért. „A bibliai kinyilatkoztatás az idegen befogadására ösztönöz a bizonyossággal, hogy ezáltal megnyílnak az ajtók Isten előtt és a másik személy arcában megjelennek Jézus Krisztus vonásai.”

Segítenünk kell a rászorultakon. Ki-ki döntse el, hogy kit tekint rászorulóknak. Az elmondható, hogy akik családjukkal, kis gyermekükkel együtt, mindenüket hátra hagyva menekülnek a hazájukból, rajtuk kötelességünk segíteni. A gazdasági bevándorlókról annak az államnak kötelessége gondoskodni elsősorban, aki magához hívta őket (lásd. Németország). Ugyanakkor ebben az esetben is helytálló Ferenc pápa üzenete, melyben arra kéri az érintett országok vezetőit, hogy mielőbb találjanak megfelelő megoldást a kialakult helyzetre.

Nagypál Csaba

Keresse honlapunkat: www.makobelvaros.hu !

D
I
A
K
O
N
I
A

ÉLELMISZERMENTÉS AZ ASZTALOKRA

Idén márciusban az Élelmiszerbank Egyesület élelmiszermentő pályázatát megnyerve jutottunk a TESCO Hipermarkethez, amely multicég felajánlotta, hogy a megmaradt pékárút mindennap elhozhatjuk ingyenesen, és az igénylő gyermekes családok részére kioszthatjuk.

A feladat, hogy minden reggel 1/2 8-kor el kell menni a TESCO-ba az előző napi kenyérért, amely átlagosan 23 kg, azt adminisztrálva kiosztani - áldozatos munkának ígérkezett! A pékárún kívül szombaton és a munkaszüneti napok előtti napokon este 10 órakor kell elhozni a rövid szavatosságú élelmiszereket hűtődobozban. A kenyereket élelmiszer

szállításra alkalmas, szabványos nejlon zsákokba szabad elhozni, melyet a Plébánia biztosít.

Zoltán Atya javaslata alapján úgy tudtuk megszervezni mindezt, hogy mindennap más-más személy, - aki gépkocsival rendelkezik - megy a saját autójával, a saját költségére a pékárúért és azt a katolikus közintézményekbe szállítja, ahol kiosztásra kerül az arra jogosult gyerekes családok részére. Ezt az áldozatos munkát Szabó István villanyszerelő, karitás munkánk állandó segítője, Tari János informatikus mérnök, Szűcs Tamás, hitoktatónk és Kiss József, hitoktatónk látja el immár hetedik hónapja. A szombat reggeli pékárút a ENI szállítja ki a Hajléktalan Szálló lakóinak, míg a szombat esti pékárút és egyéb rövid szavatosságú tejterméket, csemegepultos árút a Pápay Endre Diákokthoz kapja.

Az átvett és a kiosztott mennyiségnek stimmelni kell, amelyről heti rendszerességgel adminisztratív jelentést kell adni az Élelmiszerbank Egyesületnek. Mindez Szalainé Bálint Rózsa precíz munkájával van ellátva.

Köszönet a TESCO Hipermarketnek, az Élelmiszerbank Egyesületnek, Szabó Istvánnak, Tari Jánosnak, Szűcs Tamásnak, Kiss Józsefnek és Mindenkinnek, akik szolgálatával megoldódik, hogy a TESCO által felajánlott élelmiszer nem megy kárba, hanem eljut a kevésbé tehető családok, valamint a Hajléktalan Szálló és a Pápay Endre Diákokthoz lakóinak asztalára!

Hála Istennek a vállalt kötelezettségnek eleget teszünk segítő társak szeretetszolgálatával!

Kovács Bálintné

MEGHALLANI

MEGSZÓLÍTANI

MEGHÍVNI

Szeptember szentje: Nagy Szent Gergely pápa, egyháztanító

Gergely, Rómában született 540 táján. Róma városának prefektusa lett. Sikerei ellenére nem lelte belső békéjét, csendre és magányra vágyakozott. Lemondott hivataláról és megalapította a Szent András-kolostort. Később még további hat kolostort létesített. Ő maga is bencés szerzetes lett. Hamarosan elhívták csendes magányából, és 578-ban felszentelték diakónussá.

LEGENDA

Majd el kellett hagynia kolostorát, pápai követként Konstantinápolyba küldték. 589-ben meghal a pápa. 590-ben Gergelyt választották meg pápának. Igaz jó pásztor volt az ügyek vitelében, a szegények segítésében és a hit terjesztésében. Gergely, a pápaságot az egyház szolgálatának tekintette. Híres mondása volt, "Isten szolgáinak szolgálja vagyok".

Jövedelmét az éhínség enyhítésére fordította. Szigorú gazdaságpolitikája sikerrel járt. Öröködött a keleti és nyugati Egyház egysége fölött, kapcsolatba lépett a forrongó germán törzsekkel, megszervezte és megreformálta a liturgiát.

"Mióta vállamra vettem a pásztori hivatal terhét, a lelkemet nem tudtam teljesen összeszedni, mert sokfelé kell figyelmem. Az egész Egyház, a kolostor, az egyes emberek életéről és teendőiről kell gondoskodnom. Foglalkozni kell a kereskedelem ügyeivel, máskor a barbárok háborús fenyegetésével kell szembenéznem, de ugyanakkor őriznem kell a farkasoktól a nyáját, gondoskodnom kell azokról, akik segítséget szenvednek, de törekednem kell, hogy higgadságomat megőrizzem a rablókkal szemben, és azon kell fáradoznom, hogy szeretetemet megőrizzem."- mondta magáról Gergely pápa.

Mindezen külső tevékenysége mellett még maradt ideje az írásra is, műveiben erkölcsi és hittudományi kérdésekről elmélkedett. Irodalmi hagyatéka: 854 levél, liturgikus szövegek. Gondoskodott a szent énekek ápolásáról is. Lelkipásztori regula c. művében megfogalmazta a papi méltóságot. Jób könyvéhez írt magyarázata annak bizonyossága, hogy ismerte az embert, és mély életbölcesség volt birtokában. A Dialógus c. munkája az itáliai szentek életrajzának gyűjteménye.

Nagy Szent Gergely pápa 604. március 12-én halt meg. Ünnepe: szeptember 3. Gergely pápa szerint, „Mindannyiunk küldetése, hogy környezetünkben munkáljuk a hit terjedését, tanúságot tegyünk az Isten szeretetéről.”

Most, amikor nehéz helyzetben van országunk és Európa, menekültek és üldözöttek hada kér naponta bebocsátást hazánkba és Európába, add meg a bölcsesség lelkét azoknak, akikre a kormányzás feladatát bízta, kérjük Szent Gergely pápa közbenjárását.

Látrányiné Putnoki Ágnes-Szalainé Bálint Rózsa

október

17. SZIGNUM családi nap – benne templom és toronylátogatás **18. Harang-nap** 21. Taizéi imaóra – templom

november

1. (vasárnap) mise és taizéi imaóra – temetőkápolna

2. mise – temetőkápolna

28. adventi koszorúkészítés és isk. mise. Advent folyamán: rorate misék, valamint "A mi Bibliánk" – Márk ev.-nak elkészítése

December

5. adventi kórushangverseny - templom

Egy-házi recept

Kekszes mákos

Hozzávalók: 8 tojás, 25 dkg

cukor, 10 dkg darátlan mák, 1

vaníliás cukor, 15 dkg margarin, 1 db citrom reszelt héja, 10 dkg kókuszreszelék, 2

evőkanál liszt, fél csomag sütőpor

Krém: 2 csomag vaníliás puding, 6 dl tej,

20 dkg margarin, 20 dkg porcukor, 20-30

dkg csokis keksz

Elkészítés: A tojást a cukorral, a vaníliás cukorral és a Ramával habosra keverjük.

Hozzákeverjük a re-

szelt citromhéjat, továbbá a tejet, a má-

kot és a sütőporral elkevert lisztet. Sütő-

papírral bélelt 25x39-es tepsiben megsüt-

jük. A krémhez a pudingporokat a cukor-

ral és a tejjel felfőzzük, kihűtjük, majd

hozzákeverjük a kihabosított Ramát. A

tejszínt keményre verjük. A kihűlt tészta-

ra kenjük a fele krémet. Ezt kirakjuk sorba

keksszel és rásimítjuk másik fele krémet. A

krémre tesszük a tejszínt. Kókuszresze-

lékkel meghintjük.

Cseh Lászlóné

ANYAKÖNYVI HÍREK:

Kereszteltek 2015 Pünkösöd óta: Sisák Marcell, Szabó Dóra, Nicholas Tóth-Aires, Modok Ádám, Markócs Brendon Vince, Tamasi Csongor, Ella Louise Hardy, Indiana Lesley Hardy, Fialka Zolt, Krajc-Kiefer Elizabett, Nagy Angelina, Farkas Regő Dezső, Halász Bella Zoé, Szepesi Zorka Petronella, Tóth-Kása Zoárd Zalán, Berki Hanna, Kószó Kristóf

Házasságkötések 2015 Pünkösöd óta: Szilvási Katalin-Vass Gábor, Szögi Katalin-Simenszky Gyula, Horváth Ildikó-Tóth Ferenc, Jóni Alexandra-Csávás Ferenc, Téry Andrea-Kis Dávid, Dr. Bedő Gabriella-Berkics Barnabás

Elhunytak 2015 Pünkösöd óta: Szalai Zoltánné Szigeti Éva, Varga Józsefné, Martonosi Györgyné, Batik Antalné, Cseh János, Nagy Sándorné, Olexik Viktorné, Bandúr Andrásné Béres Irén, Kiss László, Tóth Józsefné, Sarkadi Istvánné, Török Józsefné, Fejes Pál, Kiss Ernő Antalné, Jáksó Pál, Szűcs Jánosné

Hogy kapta Benedek Elek a nevét?

Anyukája reggel beszólt a kisfiának:

- Benn vagy még az ágyban?

- Benne, de kelek.

Két virág beszélget a réten. Az egyik megkérdezi a másiktól:

- Nincs kedved délután eljönni velem moziba?

- Sajnos nem tudok, nem érek rá, fogorvoshoz kell mennem.

- Fogorvoshoz? Meghibbantál? Tudod jól, hogy nekünk virágoknak, nincsenek is fogaink!

- Az igaz, de én gyökérkezelésre megyek!

Felelős kiadó:

Pálfai Zoltán plébános

Szerkesztő: Szűcs Tamás

Tördelés: Hudák Szabolcs

Fotó: Majoros Márton,

Mészáros Ildikó

A szerkesztőség címe:

Szent István Király

Plébánia

6900 Makó,

Szt. István tér 22/a

www.makobelvaros.hu

plebania.makobelvaros

@gmail.com